

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Joanna Lemańska (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z protestu M. K.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z udziałem Prokuratora Generalnego

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 27 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z 16 czerwca 2025 r. (data nadania w placówce pocztowej), M. K. (dalej: skarżąca) złożyła protest wyborczy przeciwko ważności wyborów Prezydenta RP przeprowadzonych 1 czerwca 2025 r. Skarżąca zarzuciła: „naruszenie przepisów kodeksu wyborczego, które to naruszenia miały wpływ na przebieg i wynik głosowania oraz na zasadzie art. 82 § 1 pkt. 1 k.w. przestępstwa wyborcze, które to czyny miały wpływ na przebieg i wynik głosowania, to jest: 1. niedozwolone używanie przez członków komisji wyborczych w całej Polsce nielegalnego narzędzia informatycznego, to jest aplikacji RKW (Ruchu Kontroli Wyborów - dalej „RKW”). która to aplikacja nie jest oficjalnym, dopuszczonym

narzędziem informatycznym Rzeczypospolitej Polskiej do weryfikacji zaświadczeń, który to czyn miał wpływ na przebieg głosowania, wynik głosowania i wynik wyborów”; „2. Odmowę głosowania osobom uprawnionym do głosowania na podstawie informacji pochodzących z nielegalnego źródła tj. aplikacji RKW, tym samym nie uwzględnienie tych głosów w głosowaniu; 3. fałszowanie co najmniej 3751 protokołów wyborczych poprzez zamianę liczby głosów otrzymanych przez poszczególnych kandydatów przypisanie ich drugiemu kandydatowi, ze szkodą dla kandydata Rafała Trzaskowskiego, co bezpośrednio spowodowało, że głosy oddane przez wyborców na kandydata Rafała Trzaskowskiego zostały przypisane kandydatowi Karolowi Nawrockiemu, co stanowiło nie błąd rachunkowy, który byłby zweryfikowany w komisji II stopnia, a celowe powtarzalne działanie wielu komisji, tym samym uprawdopodobnienie dopuszczenia się oszustwa wyborczego, celowego działania członków komisji wyborczych, 4. oszustwo wyborcze poprzez tworzenie pozornych komitetów wyborczych, które nie zgłaszały kandydata na Prezydenta RP i nie miały planów ani celów prowadzenia działalności wyborczej, a które to pozorne komitety powstały celem umieszczenia członków obwodowych komisji wyborczych, co spowodowało bezpośrednią przewagę na rzecz jednego kandydata Karola Nawrockiego przy losowaniu składów poszczególnych komisji dla osób powiązanych z partią [...], a więc sprzyjających Karolowi Nawrockiemu; 5. fałszowanie kart wyborczych przez członków komisji poprzez dostawianie znaków celem uzyskania dwóch znaków „XX” na karcie, tym samym uznanie tychże głosów za nieważne”.

Prokurator Generalny, ustosunkowując się do protestu, wniósł o pozostawienie go bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

W świetle art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2025, poz. 365, dalej: k.wyb.) protest przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być

wniesiony protest z powodu dopuszczenia się: 1) przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Jednocześnie, w myśl art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Konstrukcyjnym elementem protestu jest zatem takie sformułowanie zarzutów popełnienia konkretnych przestępstw przeciwko wyborom lub naruszeń przepisów kodeksowych dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyniku wyborów, które poparte są dowodami i wykazują naruszenie własnego, konkretnego, rzeczywistego i aktualnego interesu protestującego. Przedmiotem protestu nie mogą być zarzuty abstrakcyjne, hipotetyczne, dotyczące innych osób, bliżej nieokreślone, niezwiązane ściśle z sytuacją prawną protestującego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 listopada 2023 r., I NSW 86/23; z 14 listopada 2023 r., I NSWR 46/23; z 30 października 2019 r., I NSW 117/19; z 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19). W judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się bowiem, że protest jest środkiem procesowym o indywidualno-konkretnym charakterze. Oznacza to, że protest nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, czyli stawiać zarzutów o charakterze ogólnym. Jego przedmiotem mogą być tylko zarzuty, które skarżący jest w stanie udowodnić (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 lipca 2020 r., I NSW 3061/20). Niewskazanie zarzutów i dowodów jest uchybieniem formalnym protestu wyborczego, które skutkuje pozostawieniem go bez dalszego biegu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 listopada 2019 r., I NSW 191/19).

Analiza treści protestu wyborczego wniesionego przez skarżącą prowadzi do wniosku, że nie spełnia on wskazanych wyżej wymogów formalnych. Podniesione przez skarżącą zarzuty mają w istocie charakter abstrakcyjny i hipotetyczny. Sprowadzają się one bowiem generalnie do ogólnikowych stwierdzeń skarżącej o jej wątpliwościach odnośnie do prawidłowości i transparentności przebiegu procesu głosowania i ustalenia wyników głosowania w wyborach

prezydenckich 2025 w oparciu o dane z poszczególnych okręgowych komisji. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że wnosząca protest nie podniosła, aby w przypadku realizacji przez nią czynnego prawa wyborczego doszło do jakichkolwiek nieprawidłowości, które mogłyby stanowić zarzut protestu, o którym mowa w art. 82 k.wyb. Oznacza to, że wniesiony przez skarżącą protest jest obarczony brakami formalnymi uniemożliwiającymi nadanie mu biegu, a zarazem niepodlegającym konwalidacji.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, działając na podstawie art. 322 § 1 *in principio* k.wyb., postanowił jak w sentencji.

(k.b.)

[r.g.]